

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. : V. Hadîrca)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : L. Bulgac, G. Dașchevici, A. Panov)

Î N C H E I E R E

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Inima Codrului",

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Inima Codrului" împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Servidar" cu privire la încasarea sumei și a taxei de stat și **cererea reconvențională** depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Servidar" împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Inima Codrului" cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 3 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Servidar”, casată hotărârea din 20 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și pronunțată o hotărâre nouă, și a încheierii din 16 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost numită expertiza grafoscopică,

c o n s t a t ă :

La 16 ianuarie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată "Inima Codrului" s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Servidar" solicitând încasarea sumei de în mărime de 15048 lei cu titlu de prejudicial materia și încasarea a sumei de 460 lei, cu titlu de taxă de stat.

În motivarea cererii de chemare în judecată a menționat că, la 24 februarie 2016 Societatea cu Răspundere Limitată "Inima Codrului" a încheiat cu Societatea cu Răspundere Limitată "Servidar" un contract de colaborare nr.28 prin care ultima s-a obligat să instaleze la „Terasa de Vară” din parcul „La Izvor”, mun. Chișinău care aparține Societății cu Răspundere Limitată "Inima Codrului", utilaj în stare bună de funcționare pentru realizarea berii din butoaie și sticle aduse de Societatea cu Răspundere Limitată "Servidar".

La 16 iulie 2016, printr-o cerere prealabilă a solicitat Societății cu Răspundere Limitată „Servidar” să întreprindă, de urgență, toate măsurile necesare pentru a fi reparat frigiderul cu logo "ICE Stream Optima" (5291122-SV) și restituit pentru a realiza marfa conform contractului. Cererea prealabilă fiind recepționată la 18 iulie 2016, a fost lăsată fără răspuns.

Ulterior Societatea cu Răspundere Limitată "Servidar", a ridicat frigiderul, însă nu a mai fost restituit.

La 21 iulie 2016 a mai expediat o cerere prealabilă prin care a solicitat eliberarea facturile fiscale și certificatele de calitate a mărfii transmisă și primită la data de 15, 19 și 20 iulie 2016. Cererea prealabilă fiind recepționată la 22 iulie 2016, a fost lăsată fără răspuns.

Reclamantul a reiterat că, la 7 octombrie 2016, comisia formată în componența: Străisteanu Daniela - jurist, Răileanu Gheorghe - administrator, Albu Vasile - barman, Străisteanu Natalia - casier și Moisei Semion - agent de pază, au întocmit un act de constatare a faptului că începând cu 19 septembrie 2016 frigiderul instalat de Societatea cu Răspundere Limitată "Servidar" prin care trece Berea din butoaie, nu mai funcționează, nu mai răcește.

La 10 octombrie 2016 a expediat o altă cerere prealabilă, la care a anexat și Actul de constatare din 7 octombrie 2016 și a solicitat în mod de urgență, să repare frigiderul și să achite benevol prejudiciul material cauzat în mărime de 11 920 lei. Cererea prealabilă fiind recepționată la 10 octombrie 2016, a fost lăsată fără răspuns, iar prejudiciul material cauzat, nu a fost achitat.

La 25 octombrie 2016 a expediat o altă cerere prealabilă prin care a informat Societatea cu Răspundere Limitată "Servidar" că începând cu 11 noiembrie 2016, contractul nr.28 din 24 februarie 2016 se consideră nul și nu are nici o putere juridică. Cererea prealabilă fiind recepționată la 25 octombrie 2016, a fost lăsată fără răspuns.

La 31 octombrie 2016 a expediat o cerere prealabilă prin care, repetat, a informat pârâta despre toate cererile expediate în adresa sa, despre prejudiciul material cauzat și a solicitat în mod de urgență să ridice de la „Terasa de Vară” din parcul „La Izvor” utilajul instalat și butoaiele pline cu bere care nu s-au vândut din vina angajaților Societății cu Răspundere Limitată "Servidar", deoarece la 30 octombrie 2016 a expirat termenul de funcționare a autorizației a Societății cu Răspundere Limitată "Inima Codrului". Cererea prealabilă fiind recepționată la 31 octombrie 2016, a fost lăsată fără răspuns.

Tot, la 31 octombrie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată "Servidar" a ridicat de la „Terasa de Vară” din parcul „La Izvor” tot utilajul instalat și 4 (patru) butoaie pline cu bere care nu s-au realizat din vina administrației Societății cu Răspundere Limitată "Servidar".

Ridicarea utilajului și a 4 (patru) butoaie cu bere a fost confirmat prin Actul de predare-primire din 31 octombrie 2016.

La 09 decembrie 2016, comisia formată în componența: Pleșca Ion Iacob - expert independent în domeniul economic și contabil, Gîrjev Daniela - jurist, Tulgara Gheorghe - director executiv, Albu Vasile - barman, Străisteanu Natalia - casier și Moisei Semion - agent de pază, au întocmit un Act de constatare a prejudiciului material cauzat Societății cu Răspundere Limitată "Inima Codrului" de către Societatea cu Răspundere Limitată "Servidar" dat fiind faptul că începând cu 2 iulie 2016, frigiderul cu logo "ICE Stream Optima" (5291 122-SV) pentru păstrarea și realizarea, doar, producția de mărfuri: „Oboloni”, „Jivcik” și „Zibert” transmis și primit, nu a mai funcționat, nu răcea, s-a defectat, ulterior a fost ridicat, însă nu a mai fost restituit pentru funcționare.

Între timp, 4 butoaie pline cu bere și majoritatea berii din sticle nu a fost posibil de realizat, pe motiv că frigiderele nu mai funcționau, iar 31 octombrie 2016 toate 4 butoaie pline cu bere și utilajul instalat, a fost ridicat, fapt confirmat prin Actul de primire-predare.

Astfel, din vina administrației Societății cu Răspundere Limitată ”Servidar”, care nu a respectat prevederile contractului nr.28 din 24 februarie 2016, în perioada 19 septembrie 2016 -31 octombrie 2016, a suportat pierderi materiale în mărime de 15048 lei, care reiese din facturile de livrare-primire a mărfii semnate de ambele părți.

În total, în perioada 3 august 2016 – 19 septembrie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată ”Inima Codrului” a primit de la Societatea cu Răspundere Limitată ”Servidar” bere în sumă de 11760 lei, care a fost realizată la un preț de 16 lei un pahar de 0,5 L, total: 24 960 lei - 11760 lei = 13200 lei, venit.

Astfel, în perioada 19 septembrie 2016 (când frigiderul nu mai funcționa și SRL „Servidar” nu mai furniza marfă (bere) și – 31 octombrie 2016 (când de Societatea cu Răspundere Limitată „Servidar” a ridicat utilajul și 4 (patru) butoaie pline cu bere) venitul ratat suportat de Societatea cu Răspundere Limitată „Inima Codrului” este de 13 200 lei suma de 1848 lei pentru 4 butoaie pline cu bere restituite prin actul din 31 octombrie 2016 =15 048 lei.

În cadrul examinării acțiunii inițiale, la 22 mai 2017, de Societatea cu Răspundere Limitată ”Servidar” a înaintat în instanța de judecată cerere reconvențională împotriva de Societății cu Răspundere Limitată ”Inima Codrului”, prin care a solicitat încasarea datoriei acumulate în mărime de 14 000 de lei, penalitate în mărime de 6000 de lei și a cheltuielilor de taxă de stat în mărime de 600 de lei.

În motivare a indicat că, la 24 februarie 2016 între de Societatea cu Răspundere Limitată ”Servidar” în calitate de deponent și de Societatea cu Răspundere Limitată ”Inima Codrului” în calitate de depozitar a fost semnat contractul de depozit nr.28, prin care deponentul a transmis depozitarului utilaj, ce urma a fi instalat la adresa mun. Chișinău str. Alba Iulia 202, în scopul comercializării produselor livrate de Societatea cu Răspundere Limitată ”Servidar” în keg-uri și pet-uri.

În scopul executării obligațiilor sale contractuale, la 24 februarie 2016 Societatea cu Răspundere Limitată ”Servidar” în baza facturii de expediție nr.WI 3363577, a transmis, iar Societatea cu Răspundere Limitată ”Inima Codrului” a recepționat utilaj și anume, cobra cu 2 conturi - 1 buc, cort 5x5 p/e fără pereți cu logotip „OBOLONI” - 2 buc, instalație pentru bere „TAIFUN 75 M” - 1 buc, frigider cu logotip „ICE STREAM OPTIMA” - 1 buc, micromatic tip A - 2 buc, reductor -1 buc și robinete 2 buc, în valoare totală de 41 443 lei.

Potrivit pct. 3.3.6 al contractului nr. 28 din 24 februarie 2016, depozitarul este obligat să restituie deponentului bunurile în termen de 2 zile din data încetării contractului sau din data solicitării de către deponent.

Prin Actul de primire-transmitere a utilajului din 31 octombrie 2016, depozitarul Societatea cu Răspundere Limitată ”Inima Codrului” a restituit, iar deponentul Societatea cu Răspundere Limitată ”Servidar” a recepționat bunurile transmise în baza contractului de depozit și anume cobra cu 2 conturi - 1 buc, instalație pentru bere „TAIFUN 75 M” - 1 buc, frigider cu logotip „ICE STREAM OPTIMA” - 1 buc, micromatic tip A - 2 5 buc și robinete - 2 buc.

Reieșind din Actul de primire-transmitere a utilajului din 31 octombrie 2016, depozitarul Societatea cu Răspundere Limitată ”Inima Codrului” nu a restituit deponentului Societatea cu Răspundere Limitată ”Servidar” bunurile formate din cort 5x5 p/e fără pereți cu logotip „OBOLONI” - 2 buc și reductor -1 buc, în valoare de 14 000 lei.

Astfel, Societatea cu Răspundere Limitată ”Inima Codrului” n-a restituit în termeni

bunul primit spre păstrare, încălcând astfel prevederile contractuale și legale. Datoria Societății cu Răspundere Limitată ”Inima Codrului” conform contractului de depozit nr.28 din 24 februarie 2016 constituie suma în mărime de 14 000 de lei, fapt confirmat și prin factura de expediție și actul de primire predare.

Totodată, conform pct. 3.6. al contractului de depozit nr. 28 din 24 februarie 2016, în cazul în care depozitarul încalcă prevederile pct.3.3.6. acesta este obligat să achite deponentului o penalitate în mărime de 500 de lei, pentru fiecare zi de întârziere.

Astfel, penalitatea datorată de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Inima Codrului” este de 6000 de lei.

Prin hotărârea din 19 iulie 2017a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”Inima Codrului”.

S-a încasat din contul Societății cu Răspundere Limitată ”Servidar” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată ”Inima Codrului”, suma bănească în mărime de 15048,00 lei cu titlu de datorie, 451,44 lei cu titlu de taxă de stat achitată.

În rest pretențiile s-au respins ca neîntemeiate.

S-a respins cererea reconvențională înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată ”Servidar” împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Inima Codrului” cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 24 iulie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată ”Servidar” a declarat apel împotriva hotărârii din 19 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii inițiale și de admitere a cererii reconvenționale.

Prin decizia din 3 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Servidar”.

S-a casat hotărârea din 20 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani în partea admisă și în această parte se pronunță o nouă hotărâre prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”Inima Codrului” împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Servidar” cu privire la încasarea sumei și a taxei de stat. În rest hotărârea s-a menținut.

Pentru a decide astfel instanța a conchis că, conform pct.3.3.3 și pct.3.3.4 al contractului nr.28 din 24 februarie 2016, depozitarul era obligat să păstreze bunurile și să acopere cheltuielile de utilizare a bunului, precum și să le mențină, să efectueze lucrări de reparație. Cererile expediate de Societatea cu Răspundere Limitată ”Inima Codrului”, ce ține de a se prezenta Societatea cu Răspundere Limitată ”Servidar” pentru a stabili cauzele nefuncționării frigiderului, nu le argumentează cu nimic, deoarece nu a fost stabilit motivul ieșirii din funcție a frigiderului cu logot „ICESTREAM OPTIMA”.

Conform contractului nr.28 din 24 februarie2016, depozitarul și-a asumat obligația de întreținere a bunurilor. Astfel, depozitarul Societatea cu Răspundere Limitată ”Inima Codrului”, urma să constate cauza nefuncționării, să efectueze lucrări de reparație.

Constatările ce țin de prejudiciul adus, actele de constatate întocmite de Societatea cu Răspundere Limitată „Inima Codrului”, sunt neîntemeiate, deoarece Societatea cu Răspundere Limitată ”Inima Codrului” conform pct.3.3.3. al contractului nr.28 din 24.02.2016, era obligată să întrețină bunurile.

Cu referire la acțiunea reconvențională instanța a constatat că, prin actul de primire-predare din 26 octombrie 2016 se confirmă că bunurile formate din cort 5x5 p/e fără

pereți cu logotip ”OBOLONI” - 2 buc și reductor -1 buc, au fost primite de Societatea cu Răspundere Limitată ”Servidar”.

Societatea cu Răspundere Limitată ”Inima Codrului”, a respectat pct. 3.3.6 al contractului nr. 28 din 24.02.2016, care prevede că deponitarul este obligat să restituie deponentului bunurile în termen de 2 zile din data încetării contractului sau din data solicitării de către deponent și ca urmare pretenția cu privire la achitare a penalității, este nefondată.

La 12 noiembrie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată ”Inima Codrului” a declarat recurs împotriva deciziei din 3 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a încheierii din 16 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea acestora și menținerea hotărârii din 20 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Recurentul a declarat cerere de recurs în temeiul art.432, alin.(2) lit. a) și c) din Codul de procedură civilă, care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

Cu referire la legalitatea încheierii din 16 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a invocat că, în instanța de fond s-a stabilit cu certitudine că Societatea cu Răspundere Limitată „Inima Codrului” nu a încălcat clauzele contractuale.

Instanța de fond corect a respins cererea privind efectuarea expertizei solicitată de Societatea cu Răspundere Limitată „Servidar”, deoarece instanței a fost prezentate toate documentele în original, pe care instanța le-a analizat cu o deosebită atenție și pe care se vedea cu ochiul liber ștampilele și semnăturile aplicate pe documente, fără careva falsificări.

Întrebările puse de Curtea de Apel Chișinău au fost puse eronat, încheierea de suspendare a procesului a fost emisă doar în scopul tergiversării judecării cauzei și încercarea de a anula o hotărâre judecătorească emisă legal de prima instanță.

Încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017 este ilegală și urmează a fi anulată.

Cu referire la legalitatea deciziei, recurentul a indicat că soluția instanțelor ierhic inferioare este neîntemeiată. Constatările instanței de apel sunt contradictorii, confuze, eronate, arbitrare, decizia fiind adoptată contrar normelor de drept material.

Prima instanța a constatat suficiente temeuri de fapt și de drept pentru a dispune admiterea acțiunii civile, iar instanța de apel ignorând toate prevederile legislației în vigoare a dispus anularea unei hotărâri legale a instanței de fond, astfel că, instanța de apel a ignorat toate probele, prevederile legislației în vigoare, inclusiv recomandările CEDO.

Instanța de apel la adoptarea încheierii judecătorești din 16 noiembrie 2017 și a deciziei din 3 octombrie 2019, a aplicat eronat normele de drept material și procedural, a ignorat Recomandările CEDO și Plenului Curții Supreme de Justiție.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 3 octombrie 2019.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 12 noiembrie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 19 noiembrie 2019 instanța de recurs a comunicat intimatului copia recursului, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat de către intimat, potrivit avizului de recepție la 25 noiembrie 2019 (f. d. 84 ol. II).

La 17 decembrie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Servidar” a depus referința invocând că temeiurile recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul

condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Cu referire la încheierea din 16 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău instanța menționează că, acesta este legală și întemeiată.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Inima Codrului", nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată "Inima Codrului".

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari